

TOVÁBBI MUNKÁSSÁGUNK

1867. december 23-tól 1868. február 1-ig {1T 653}

Folytatom az események vázolását, s talán nem nyújthatok munkánkról jobb fogalmat a vermonti gyülekezésig, mintha idézem fiúnknak írt leveletemet. {1T 653.1}

„Drága Edson fiam, {1T 653}

Bordeau testvér asztalánál ülök Enosburghban. Topshami gyülekezésünk után igen fáradt voltam. Bőröndünk csomagolása közben csaknem összeestem a fáradságtól. Utolsó munkám az volt, hogy összehívtam A. testvér családját, s külön megbeszélést tartottam velük. Szóltam a kedves családnak, intéseket és megnyugtatókat; dorgálásokat és tanácsokat közölve egyikükkel, amit bűnvallomás, sírás és A. házaspár nagy megkönnyebbülése követett. Nagyon megvisel ez az ellenemre való kötelesség. {1T 653.2}

A vasúti kocsiban lefeküdtem és pihentem egy órát. Aznap este Westbrookban volt összejövetelünk, hogy találkozzunk portlandi és környékbeli testvérekkel. Martin testvér baráti családjánál szálltunk meg. Délután nem bírtam felülni, de unszolásra részt vettem az esti gyülekezésen. Éreztem, hogy nincs erőm állva szólni a néphez. A terem zsúfolva volt mélyen érdeklődő hallgatókkal. Andrews testvér megnyitotta az összejövetelt, s röviden beszélt. Aztán édesapád következett, mondanivalójával. Majd én következtem. Néhány szó után éreztem, hogy erőm megújul, gyöngeségem elhagyott, s felszabadultan szóltam az ígét hatvan percen át. Kimondhatatlan hálát éreztem Isten iránt a segítségért, amikor oly igen szükségem volt rá. Szerda este is kipihenten szóltam az egészség és öltözködés megújulásáról két órán át. Az ily váratlanul nyújtott erő komoly bátorítást jelentett számomra, hiszen a két összejövetel előtt teljesen kimerült voltam. {1T 653.3}

Jól éreztük magunkat Martin testvéreknél, s reméljük, hogy drága gyerekei átadják szívüket Krisztusnak, megharcolják szüleikkel a keresztény harcot, s a győzelem kivívásakor viselik majd az örök életnek koronáját. {1T 654.1}

Csütörtökön ismét Portlandba utaztunk és Gowell lelkész családjánál ebédeltünk. Külön beszélgettünk velük, ami, reméljük, javukra válik. Mélyen szívünkön viseljük Gowell testvér feleségét. Anyai szívét megszagatta, amint látta gyermekeit lesújtottan és holtan, a csöndes sírba fektetve. Az alvóknak nincs bajuk. Bárcsak az anya megkeresné a teljes igazságot, s kincset gyűjtene a mennyben, hogy mikor az életadó eljön, magával hozni a halál börtönének foglyait, az apa, anya és gyerekek találkozhassanak, s a családi kötelék szétépett része is egybeforrjon, hogy soha többé el ne szakadjon. {1T 654.2}

Gowell testvér kocsival vitt az állomásra. Éppen csak elértük a vonatot. Öt órán át utaztunk, s találkoztunk A. W. Smith testvérral az állomáson Manchesterben, hogy elvigyen magához. Itt reméltünk nyugovóra térni estére, de sokan vártak ránk. Tizenöt kilométerről jöttek, Amberstből, hogy velünk töltsék az estét. Nagyon szép beszélgetésünk volt. Tíz körül tértünk nyugovóra. Másnap kora reggel elhagytuk Smith testvér kényelmes, vendégszerető házat, hogy folytassuk utazásunkat Washingtonba. Hosszú, fárasztó út volt ez. Hillsboroughnál leszálltunk a vonatról. Lovas kocsi várt ránk, hogy elvigyen húsz kilométerre Washingtonba. Colby testvér szánkóval, pokrócokkal várt, így elég kényelmesen utaztunk. Az utolsó néhány mérföldön nem volt hó, szél támadt, s havas eső vágott orrunkba, szemünkbe, fájdalmat, s csaknem fagycsípést okozva. Végül menedéket találtunk Farnsworth testvéreknél, akik mindent megtettek kényelmünkre, s mindent úgy intéztek, hogy a lehető legtöbbet pihenhessünk. Ami bizony elég kevésnek bizonyult. {1T 654.3}

Szombat délelőtt édesapád hirdetett ígét, majd tíz perc múlva én szóltam, bizonyágot hordozva többeknek, akik dohányoztak, s Ball testvérnek, aki ellenségeinket erősítette, gúnyolva a látomásokat, s keserű dolgokat adva ki ellenünk a bostoni Válságban, s az iowai Izrael reménységében. Az esti összejövetelt Farnsworth testvéreknél beszéltük meg, s a gyülekezet jelen volt. Apád felszólította Ball testvért, fejtse ki ellenvetéseit a látomásokról, s adjon alkalmat a válaszra. Így telt el az esténk. Ball testvér merev és ellenkező lelkületet tanúsított. Elismerte, hogy néhány ponton meggyőződött, mégis mereven ragaszkodott álláspontjához. Andrews testvér s édesapád világosan szólt, kifejtve, amiket félreértett, helytelenített. Kifogásolta gonosz viselkedését a szombattartó adventistákkal szemben. Úgy éreztük, hogy megtettünk minden tőlünk telhetőt

aznap, hogy gyöngítsük az ellenség erőit. Összejövetelünk tíz óra utánig tartott. {1T 655.1}

Másnap reggel ismét az imaházban tartottunk összejövetelt. Délelőtt édesapád szólt az ígét. De közvetlen beszéde előtt az ellenség készítetett egy szegény, gyöngé testvért, hogy érezze, hogy a legelképesztőbb mondanivalója van a gyülekezet számára. Végigment a sorok közt, beszélt, nyögött, sírt, borzasztó valami volt rajta, amit senki sem látszott megérteni. Mi próbáltuk megértetni az igazság hitvallóival rémítő sötétségüket és visszaesésüket, s hogy alázatosan be kell vallaniuk ezeket, őszinte bűnbánattal visszatérve az Úrhoz, hogy ő is visszatérhessen, és meggyógyítsa álnokságaikat. Sátán iparkodott felhasználni ezt a szegény, idegbajos lelket, hogy megundorítsa azokat, akik értelmesen kívántak előrehaladni. Világos bizonyosságot tettem neki. Két napja nem evett. Sátán elámította őt, kibillentette egyensúlyából. {1T 656.1}

Édesapád igehirdetése után én próbáltam szólni az egészség és öltözködés megújulásáról. Világos bizonyosságot tettem a fiatalok és hitetlenek útjában állóknak. Isten segített világosan szólnom Ball testvérehez. Az Úr nevében megmondani neki, hogy mit művel. Szavaim erősen hatottak rá. {1T 656.2}

Este ismét gyülekezést tartottunk Farnsworthéknál. Az összejövetel alatt vihar dühöngött. Ball testvér mégis egy gyülekezésről sem maradt el. Folytattuk viselkedésének felülvizsgálatát. Ha az Úr valaha segített valamit szólni, akkor azon az estén Andrews testvért segítette, amint a Krisztusért való szenvedés tárgyát fejtegette. Mózes esetét hozta fel, aki visszautasította, hogy fáraó lánya fiának nevezzék, inkább választva Isten népével a szenvedést, mint a bűn ideig-óráig való élvezetét. Többre becsülve Krisztus gyalázatát Egyiptom kincsénél a jutalomért. Rámutatott hogy ez volt a számos esetek egyike, mikor többre becsülték Krisztus gyalázatát mint a földi kincseket és megtiszteltetést, fellengzős rangokat, a kilátásba helyezett koronát és királyság dicsőségét. A hit szemét a dicső jövőre függesztve, a jutalmat értékesebbnek tekintette a világ legbecsesebb kincseinél, Isten gyermekei elviselték a gúnyt, gyalázatot, korbácsolást, béklyókat és börtönzést. Megkövezték, kettéfűrészelték, megkísértették őket. Bárány s kecskebőrben bujdosnak, nincstelenné, lesújtottá, megkínzottá váltak a reménység és hit által fenntartva, hogy ezeket könnyű szenvedésnek tudták nevezni. A jövő, örök élet oly értékesnek tűnt, hogy a jutalom értékéhez képest könnyűnek tekintették szenvedésüket. {1T 656.3}

Andrews testvér egy esetet, vértanúhalál előtt álló hű keresztényt említett, aki egy keresztény testvérével beszélgetett a keresztény hitről, hogy vajon elég erős-e rendületlennek tartani őt, miközben a lángok megemésztik testét. Barátja megkérte, hogy adjon jelt, ha a keresztény hit és reménység erősebb, mint a tomboló lángok. A halálra ítélt megígérte, hogy jelt ad. Miután meggyújtották a keresztény alatt a tüzet, barátja a szenvedőre függesztette szemét, érezve, hogy sok függ a jeltől. A tűz egyre lobogott A vértanú húsa feketére égett, de nem adott jelt. A figyelő nem vette le szemét a szörnyű látványról. A karja ropogósra sült már, s mintha nem is élt volna. Mindenki azt hitte, hogy a tűz elvégezte dolgát, s nem maradt benne élet. Ekkor a lángok közt a vértanú égre emelte karját. A keresztény testvér, akinek szíve már-már elalélt, meglátta az örömteli jelet. Egész lényén boldogság remegett át s megújult hittel, reménnyel és bátorsággal, örömkönyeket sírt. {1T 657.1}

Amint Andrews testvér beszélt az elfeketedett, összezsugorodott kar felemeléséről a lángok között, ő is gyermekként zokogott. Csaknem az egész gyülekezet könnyezett. Ez az összejövetel tíz körül végződött. A sötétség fellegei meglehetősen szerteszakadoztak. Hemingway testvér felállt, elmondta, hogy ő teljesen visszaesett, dohányzott, szembeszállt a látomásokkal, gyötörve feleségét, aki hitt bennük, de mondta, nem teszi többé. Kérte felesége s valamennyiünk bocsánatát. Felesége meghatottan szólt. Lánya és többen mások is felálltak imára. A testvér kijelentette, hogy White testvérnő látomásai mintha egyenesen a királyi széktől jönnének, és sosem mer ellenük szólni többé. {1T 658.1}

Ball testvér azt mondta, hogyha úgy vannak a dolgok, amint mi szemléljük őket, akkor nagyon rosszul áll az ügye. Azt mondta, tudja, hogy évek óta visszaeső bűnös, s hogy elállta a fiatalok útját. Hálákat adtunk Istennek a beismerésért. Hétfőn kora reggel szándékoztunk utazni. De nagyon hideg, viharos, szeles idő volt, úgy döntöttünk hát, hogy maradunk, és folytatjuk a munkát Washingtonban, míg csak Ball testvér az igazság mellett, vagy ellen nem dönt, hogy a gyülekezet szabaduljon ettől a gondtól. {1T 658.2}

Hétfőn tízkor kezdtük a gyülekezést. Rodman és Howard testvér volt jelen. Elküldtünk Newel Mead testvérérért, aki nagyon gyöngé és ideges volt, mint apád az elmúlt betegségében, hogy vegyen részt az

összejövetelen. Ismét a gyülekezet állapotán időztünk s a legszigorúbb bírálatot mondtuk azokra, akik virágzásának útjában állnak. A legkomolyabb felhívásokat intéztük hozzájuk, hogy térjenek Istenhez, forduljanak vissza. Az Úr segítségünkre volt igyekezetünkben. Ball testvér értelme lassan mozdult. Felesége nagyon aggódott érte. Délelőtti összejövetelünk háromkor vagy négykor végződött. Ez idő alatt hol egyikünk, hol másikunk buzgón fáradozott a megtéretlen fiatalokért. Este hatra további gyülekezést tűztünk ki. {1T 658.3}

Közvetlenül az összejövetel előtt felújult bennem néhány jelenet, melyet régebben látomásban láttam, és szóltam erről Andrews, Rodman, Howard, Mead és több más jelenlevő testvérnek. Úgy tűnt előttem, hogy az angyalok széttépik a fellegeket, fénysugarakat küldenek a mennyből. Az oly megdöbbenőn bemutatott tárgy Mózes esete volt. Felkiáltottam: Bárcsak a festő tehetségével bírnék, hogy ecseteljem Mózes a hegyen jelenetet. Ereje teljében volt. Szeme nem homályosodott el az öregséggel, mégis meghalni volt a hegyen. Az angyalok eltemették őt, de Isten Fia rövidesen lejött, feltámasztotta őt a halálból, s magával vitte a mennybe, előbb megmutatva neki az ígéret földjét, Isten áldásával rajta. A második Éden látomásként vonult el szeme előtt. Láta Krisztus első eljövételét. Láta, hogy a zsidó nemzet elveti őt; látta kereszthalálát. Azután látta Jézus második eljövételét, az igazak feltámadását. Beszéltem a két Ádám találkozásáról. Ádám az első, és Krisztus a második Ádám: s mikor majd Éden ismét a földön virul. E fontos pontok részleteit a 14-es bizonyágtételben terveztem megírni. A testvérek azt kívánták, hogy az esti előadáson ismételjem el ezeket. {1T 659.1}

Összejövetelünk egész nap nagyon komoly volt. A vasárnap esti összejövetelen súlyos teher nehezedett rám, hogy fél órán át hangosan sírtam. Hétfőn komoly felhívások hangzottak el, s az Úr érvényt szerzett nekik. A keddi gyülekezésre már kissé megkönnyebbülten mentem. Egy órán át felszabadultan hirdettem az ígét látomásban látott tárgyáról, melyekről már szóltam. Összejövetelünk is felszabadult volt. Hower testvér sírt, mint egy gyerek, s Rodman testvér is zokogott. Andrews testvér szólt szívhez szóló, megható módon, s ő is sírva. Ball testvér felállt, elmondta, hogy mintha két lélek lenne mellette. Az egyik ezt mondja: Kétkelkedhetsz-e benne, hogy White testvérnőnek ez a bizonyágtétele mennyei eredetű? A másik szellem eszébe juttatta az ellenérveket, melyeket hitünk ellenségei előtt feltárt. Jaj, bárcsak kielégítő ellenérveket találnék ezekre a kifogásokra. Ha el lehetne távolítani azokat, úgy érezném, hogy súlyos bánatot okoztam White testvérnőnek. Nemrég küldtem egy cikket Izrael reménységének. Ha visszavonhatnám, miért nem adnám! Nagyon fájt neki, és sokat sírt. Isten Lelke volt jelen a gyülekezésen. Isten angyalai nagyon közel látszottak húzódni, elűzve a gonosz angyalokat. A lelkészek és a nép gyerekként sírt. Úgy éreztük, teret nyertünk, s a sötétség hatalmasságai visszahúzódtak. Összejövetelünk áldásosan végződött. {1T 659.2}

További összejövetelt tűztünk ki másnap délelőtt tíz órára. Én hirdettem az ígét Krisztus megaláztatásáról és megdicsőüléséről. Ball testvér közelemben ült, és egész idő alatt sírt. Óra hosszát szóltam az ígét, majd a fiatalokért kezdtünk fáradozni. Szülők jöttek el gyermekeikkel, hogy a gyermekek áldásban részesüljenek. Ball testvér felállt, és alázatosan bevallotta, hogy nem élt kellő módon családjá előtt. Bevallotta gyermekeinek és feleségének, hogy visszaesett állapotban volt, nem segített nekik, hanem inkább hátráltatta őket. Bőven omlottak a könnyek. Erős alkata rázkódott, zokogás fojtotta el hangját. {1T 660.1}

John Farworth testvér Ball testvér hatása alatt állt, s nem értett egyet a szombattartó adventistákkal. Könnyezve tett bűnvallomást. Azután komolyan kérleltük a gyermekeket míg csak tizenhárom fel nem állt, s ki nem fejezte óhaját, hogy keresztény szeretne lenni. Ball testvér gyermekei a jelentkezők között voltak. Páran elhagyták az összejövetelt, mert haza kellett térniük. Az egyik húsz év körüli ifjú hatvanöt kilométert gyalogolt, hogy lásson minket, s hallja az igazságot. Sosem volt vallásos, mégis most, mielőtt elment, az Úr mellett foglalt állást. Ez volt az egyik legáldásosabb gyülekezésünk. Végeztével Ball testvér édesapáéhoz jött, könnyek közt bevallotta, hogy ártalmára volt, s kérte bocsánatát. Azután hozzám jött, bevallotta, hogy súlyosan ártalmamra volt! Meg tudtok bocsájtani nekem, és kérni az Urat, hogy bocsásson meg? Azt feleltük, hogy szíves-örömet megbocsájtunk, amint reméljük, hogy az Úr nekünk is megbocsát. Könnyekkel búcsúztunk mindenkitől, érezve, hogy a menny áldása nyugszik meg rajtunk. Este nem tartottunk összejövetelt. {1T 660.2}

Csütörtökön hajnali négykor keltünk. Éjjel esett, s még mindig zuhogott, mikor elindultunk Bellow Fallsba, negyven kilométer távolságra. Az első hét kilométer nagyon rázós volt. Magánutat választva mentünk át a mezőkön, hogy elkerüljünk egy meredek domboldalt. Köveken és szántásokon át hajtottunk, majdhogy ki nem esve kocsinkból. Napkelte körül a vihar tova vonult, s nagyon simán szánkóztunk a közúton. Az idő

megenyhült. Sosem volt ilyen gyönyörű utunk. Bellow Fallsba érkezve azt találtuk, hogy egy órával lekéstük a gyorsvonatot, s egy óra múlva indult a személyvonat. Este előtt nem tudtunk St. Albansba érni. Szép kocsiban helyet foglaltunk, s megebédeltünk, örvendve egyszerű étünknek. Majd aludni próbáltunk, ha sikerülne. {1T 661.1}

Alvás közben valaki erőteljesen megrázta vállamat. Feltekintettem. Kellemes kinézésű hölgyet láttam fölém hajolva. Így szólt: »Megismersz-e? Chase testvérnő vagyok. White River állomáson vagyunk. Pár percig áll csak a vonat. Itt lakom a közelben. A héten minden nap lejöttem, átnéztem a kocsikat, hogy megtaláljalak!« Akkor eszméltem, hogy egyszer náluk ebédeltem a newporti házában. Nagyon örült, hogy ránk talált. Anyjával együtt szombatot ünnepelnek. Férje kalauz a vasúton. Gyorsan beszélt. Azt mondta, nagyra értékeli a Szemlét, mivel nincs gyülekezet a közelben. Könyveket kért, hogy szétossza ismerősei között, de neki kellett megkeresni a pénzt, melyet a folyóiratra vagy könyvekre költött. Hasznos beszélgetésünk volt, noha rövid, mert a vonat indult, és el kellett válnunk. {1T 661.2}

St. Albansban Gould és Bourdeau testvér várt ránk. Bourdeau testvérnő kocsija és két lova volt, de lassan hajtott, ezért éjfél után egyig nem értünk Enosbourghba. Nagyon fáradtak voltunk és fáztunk. Kettőtől hétig aludtunk. {1T 662.1}

Szombat reggel. Jókora gyülekezet jött össze, bár az utak rosszak; se kocsizni nem jók, se szánkázni. Mostanáig összejövetelen voltam, és rövid ideig értekezleten. Délelőtt édesapád szólja az ígét, én délután. Bárcsak megsegítene az Úr, ez imánk. Látod, milyen hosszú levelet írtam? Olvasd fel, ha valakit érdekel, különösen White nagyapának, nagymamának. Amint látod, elég dolgunk van. Édesapád keményen dolgozik, túl keményen, ártalmára. Olykor tudatában van Isten különleges áldásának, ami új életre kelti és bátorítja őt a munkára. Mióta keletre jöttünk, nem engedünk meg magunknak pihenést, teljes erőnkkel fáradtunk. Bárcsak erőtlén igyekezetünk áldást jelentene Isten népe javára. {1T 662.2}

Edson! Remélem, hogy jól rendezett étellel, istenfélő magaviselettel ékesítéd hitvallásodat. Jaj, légy buzgó, légy lelkiismeretes és kitartó igyekezetekben. Vigyázz és imádkozzál. Ápold az alázatot és szelídséget. Ez Isten jóváhagyásával fog találkozni. Rejtsd el magad Jézusban. Áldozd fel önszeretetedet és önhittségedet. S te, fiam, válj alkalmassá a gazdag keresztény tapasztalatra, lelki életre, hogy hasznavehető légy bármely tisztségben, melyet Isten elvár tőled, hogy betölts. Törekedj alapos szívbeli változásra. Felületes javulás nem fogja kiállni az ítélet vizsgáját. Törekedj alapos eltávolodásra a világtól. Ne szennyezd be kezedet, ne legyen folt szíveden, jellemeden a világ romlása által. Maradj távol a világtól, légy más. Isten szólít: »Menjete ki közülük, és szakadjatok el tőlük, azt mondja az Úr. Tisztátalant se illessetek. Akkor magamhoz fogadlak titeket, és leszek néktek Atyátok, és ti fiaimmá és lányaimmá lesztek azt mondja a mindenható Úr. Mivelhogy azért ilyen ígéret birtokában vagyunk, szerettem. tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelődésünket.« {1T 662.3}

A feladat ránk hárul, hogy tökéletesítsük megszentelődésünket. Mikor Isten látja, hogy minden tőlünk telhetőt megteszünk, segítségünkre siet. Angyalok fognak támogatni, s mi erősek leszünk, mert Krisztus megerősít bennünket. Ne hanyagold el a titkos imát. Esedezz magadért. Növekedjél a kegyelemben. Haladj előre. Ne torpanj meg, ne fejlődj vissza. Törj előre a győzelemre. Bátorság az Úrban, drága fiacskám! Csatázz a hatalmas ellenféllel rövid ideig, akkor szabadulás köszönt be, s a fegyverzetet drága Megváltónk lábához tehetjük. Küzdj át magadat minden akadályon. Ha a jövő homályosnak tűnik, remélj és higgy továbbra is. A fellegek el fognak tűnni, s a fény ismét tündökölni fog. Dicsérd az Urat, mondja szívem, dicsérd őt, amiért mindent megtett értünk - apádért és értem. Kezd el helyesen az új évet: Anyád." {1T 663.1}

Az enosbourghi összejövetel nagyon értékes volt. Jó volt ismét beszélni, találkozni, régi kipróbált barátainkkal. Rövid idő alatt nagy és jó munka lett elvégezve itt. Ezek a barátaink általában szegények, keményen megdolgoznak az életszükségletekért, ahol egy dollárért keményebben meg kell dolgozni, mint nyugaton kettőért, mégis nagylelkűek hozzánk. Sok részlet megjelent erről az összejövetelről a Szemlében, s helyszűke miatt nem ismételtük el itt. Egyik államban sem voltak hűbbek az ügysz, mint Vermontban. {1T 663.2}

Enosburghból továbbutazva William White testvér családjánál szálltunk meg. Fia elmagyarázta nekünk a mosó- és facsarógép működését, s tanácsot kért. Mivel írtam az ellen, hogy népünk szabaddalmi jogokkal

nyerészkedjék, tudni akarta, mint tekintem szabadalmát. Elmagyaráztam neki, hogy mire mondtam a cikkben, hogy népünk tegye, s mit ne tegyen. Nem mondtam, hogy helytelen bármi szabadalmi jogokat érintő, mert ez szinte lehetetlen, mert sok minden, amivel hétköznap foglalkozunk, szabadalmazott. Azt sem akartam mondani, hogy helytelen lenne szabadalmaztatni, gyártani és eladni árúkat, melyek méltók, hogy szabadalmaztatva legyenek. Azt viszont értettem, hogy helytelen népünknek eltérni, hogy kihasználják, félrevezessék és megcsalják őket olyanok, akik szerte járnak az országban árusítva a területi jogokat egy gépre vagy cikkekre. Ezek közül sok értéktelen, mivel nem tényleges könnyítések. S az ezek eladásával foglalkozók, kevés kivétellel, csalók. {1T 664.1}

S ismét, népünk közül többen olyan cikkek árusításába fogtak, melyekről okuk volt hinni, hogy nem azok, aminek mondják őket. Hihetetlennek tűnik, hogy népünk közül sokan, miután figyelmeztetve lettek, eltűrik, hogy szabadalmi jogok árusítói hazug állításokkal félrevezessék őket. Némely szabadalom valóban értékes, és egyesek jól kerestek velük. Mégis az a véleményem, hogy ahol egy dollárt nyertek, százat veszítettek. A szabadalmi jogok ígéreteiben nem lehet megbízni. S a tény, hogy az ezzel foglalkozók, kevés kivétellel, kimondott csalók, hazugok, megnehezíti a becsületes embernek, hogy kivívja az őt megillető pártfogást és bizalmat. {1T 664.2}

White testvér többünknek bemutatta mosó- és facsaróját, s mi csak kedvezőn tekinthettünk rá. Azóta ajándékozott nekünk egyet melyet kisegítőnk néhány perc alatt üzembe helyezett, s nagyon elégedett vele. Jól és nagyon gyorsan elvégzi a munkát. Egy gyöngye asszony, akinek van férje vagy fia, hogy működtesse a gépet, néhány óra alatt jókora adag mosást elvégezhet, s jóformán csak felügyelnie kell a mosásra. White testvér ismertetőket küldött, melyekből bárki kaphat, ha megrendeli tőlünk, s postadíjat küld. {1T 665.1}

Következő összejövetelünk Adams Centerben volt, New York államban. Népes összejövetelnek bizonyult. Többen voltak ott és a környékén, kiknek esetét az Úr megmutatta nekem, s kiket nagyon a szívemen hordoztam. Értékes jellemű emberek voltak jelen. Némelyik olyan helyzetben volt, melyben nehéz a jelen igazság keresztjét viselni, vagy legalább azt hitték. Mások, akik életük delére érkeztek, akik a szombat megtartásával nevelkedtek, nem hordták Krisztus keresztjét. Olyan helyzetben voltak, melyből nehéznek tűnt kimozdítani őket. Ki kellett rázni őket a jócselekedetekre támaszkodásból, Krisztus nélküli elveszett voltuk tudatára ébreszteni őket. Nem bírtunk lemondani róluk, s teljes erőnkkel fáradoztunk értük. Végül sikerült kimozdítani őket, s azóta örömmel hallottam többüktől, s jó híreket valamennyiükről. Reméljük, hogy a világ szeretete nem fogja kirekeszteni szívünkéből Isten szeretetét. Isten megtérít erős, gazdag férfiakat, sorainkba hozza őket. Ha virágozni akarnak a keresztény életben, növekedni a kegyelemben, s végezetül le szeretnék aratni jutalmukat, akkor gazdagságukat az igazság ügyére kell fordítaniuk. {1T 665.2}

Adams Center után néhány napot Rochesterben töltöttünk. Onnan Battle Creekbe mentünk, s ott is maradtunk szombatra és a hét első napjára. Majd hazatértünk, s a következő szombatot és első napot a környékről összegyűlt testvérekkel töltöttük. {1T 666.1}

Férjem kézbe vette a könyvügyet Battle Creekben, s a gyülekezet nemes példát mutatott. A fairplainsi összejövetelen feltárta elgondolását, hogy könyveinket helyezzük mindazok kezébe, akik nem tudják megvásárolni. Olyan műveket, mint a Lelki ajándékok, Fölhívás az anyákhoz, Hogyan éljünk, Fölhívás az ifjúsághoz, Szombati olvasmányok, és az ábrákat a magyarázatok kulcsával. A terv általános jóváhagyással találkozott. De erről a fontos tevékenységről, majd máshol szölok. {1T 666.2}

***** {1T 666}